

آينه

یادداشت: «ایران، نماینده خود را در سازمان ملل تغییر دهد»؛ مهدی مطهرنیا

امروز باید ببایم که مقرر سازمان ملل در نیویورک قرار دارد آمریکانیز خود را زخم خورده بحران سفارت آمریکا در ایران می داند. فلذا باتوجه به حساسیت افکار عمومی و سوءاستفاده نئون‌گانه‌علیه ابولطاحی اگر آمریکایی‌ها این حقیقت را بپذیرند که این دیپلمات برجسته و متبحر ما در آن زمان تنها به‌عنوان مترجم در میان دانش‌جویان بیرون خط امام حضور داشته، می‌تواند فضا سازی منفی را علیه دولت ابولها از سوی نئون‌گای‌های آمریکا به وجود بیاورد. همانگونه که لوباما به این درک عملیاتی رسیده که باید در برابر تحرکات مثبت دولت ایران در جهت تعامل سازنده در برابر تندروهای آمریکایی از خود مقاومت نشان دهد ایران هم تندروهای آمریکایی را در این زمینه با چالشی جدی روبرو سازد. ایران از دیپلمات‌های برجسته تهی نیست، در وزارت امور خارجه ایران دیپلمات‌های برجسته‌ای وجود دارند که به سان آقای ابوطالبی دارای تبحر و جایگاه تعریف شده هستند. این تحرک باید به گونه‌ای صورت پذیرد که دنیا متوجه شود ایران استوار از حقوق خود دفاع می‌کند و در همان حال در تمام وجوه به جای تقلیل به تعامل می‌اندیشد.

تیتربیک: «دولت پای عزت پاسپورت ابوطالبی بایستد»

حسن روحانی رییس دولت یازدهم در اولین کنفرانس مطبوعاتی خود پس از انتخابات وعده داد که احترام را به پاسپورت ایرانی بازمی‌گرداند. اکنون این وعده او در بونه آزمونی سخت قرار گرفته است. اقدام آمریکا در صادر نکردن ویزا برای نماینده جدید کشورمان در سازمان ملل رفتنیا خلاف حقوق و کنوانسیون‌های بین‌المللی است، بلکه پدیده خطرناکی است که در صورت عدم برخورد، احتمال تکرار این اقدام از سوی واشنگتن علیه سایر کشورها و تبدیل شدن آن به رویه‌ای غیرعقلانی در مناسبات بین‌الملل وجود دارد؛ پدیده‌ای که کارشناس سیاست خارجی معتقدند باید ایند قاطعه‌ه در برابر آن ایستادی کند و از ظرفیت‌های لازم در نهادهای بین‌المللی برای جلوگیری از تضییع حقوق اساسی کشورمان بهره گیرد.

وطن امروز

سرمقاله: «دوران تحقیر روابط بین‌الملل»؛

مجتبی اصغری

بی‌توجهی دولت به «دسیس‌یلین قدرت» جمهوری اسلامی و «عزت‌ملی» تا جایی بر رفتار حرف تباری گذاشته که دشمنان ایران در شرایطی که به قول معروف هنوز «خر آنها از بل نگذشته» از تهدید و فشار بر طرف مذاکره ایرانی هیچ ترسی ندارند و بدون در نظر گرفتن احتمال جدی پس‌زدن حریف، بدون سبای پرورنده‌های بازگشایی شده تحت گفت‌وگوهای هسته‌ای ایران و غرب در ذیل گام نهایی می‌کنند. ماجرای عدم صدور ویزا برای مدیر برگزیده جواد ظریف در سازمان ملل! اول اینکه چرا ویزا امور خارجه از حقوق ملت ایران در پرورنده فتح لانه‌جاسوسی دفاع نکرد؟ ... ظریف اگر می‌خواست، می‌توانست آبرو و حیثیت لوباما را به‌عنوان رییس‌جمهوری که از قدرتی حادقلی در کشور خود برخوردار است در فضای بین‌الملل با مخاطراتی جدی روبرو سازد. حال تصور کنید اگر چنین فرصتی به جای ظریف نصب آلبرایت با راس آمریکایی می‌شد با رقیب در تله افتاده چه‌جا که نمی‌کردند! آخر آنها هم مثل ظریف «روابط بین‌الملل» خودنداند و با رشته «چگونه خود را در عرصه بین‌الملل خلع سلاح کنیم» بیگانه‌اند! این وقت آن رسیده دولتی که با شعار بهبود روابط ایران در عرصه بین‌الملل با دشمنان خونی به قدرت رسید، بازنگری در علل پاشناری آمریکا در نایبده گرفتن وی داشته باشد ضعیف و بی‌تیه نشان‌دهان دولت تا اینجای که در تنها‌حسن دلرحمی رقبای دشمنان را برنیتجیخته بلکه بر شکت دشمنی آنها نیز افزوده است. ولقا علت امور آمریکا به تحقیر دولت روحانی چیست دکت؟

اطلاعات

یادداشت: «نیمه‌نهایی هسته‌ای»؛ ابوالقاسم قاسم‌زاده
حوادث اوکراین سایه سنگین خود را بر گروه ۵+۱ گذاشته است. به طوری که آمریکا و اروپا به تسخیتی دولت پوتین را عضوی از اعضای گروه ۵+۱ می‌شمارند. نماینده دولت روسیه در گروه ۵+۱ گفته است، اگر فشارهای غرب (روپا و آمریکا) چنان گردد که ادامه پذیرش روسیه در گروه ۵+۱ دچار مشکل گردد، روسیه به تنهایی مواضع خود را در مذاکرات اعمال خواهد کرد. به نظر می‌رسد چرخش رویباده‌ها در بحران اوکراین در دست‌یابی به نتایج در مذاکرات به طور مثبت یا منفی را سرعت بخشد. به هر حال تا پایان تیرماه آینده همه شاهد مرحله پایانی از مذاکرات و عبور از مرحله «نیمه‌نهایی» هسته‌ای به «فینال» آن خواهند بود.

گمان

سرمقاله: «سایه پیش‌روی»؛ حسین شریمتمداری

بسیاری از دیربورها نیز به این باور رسیده‌اند که در توافقمه زئو امتیازهای نقد دادهم - نظیر امتیاز غنی‌سازی ۲۰ درصد - ولی حتی وعده‌های نسبی هم نگرفتیم... نکته درخور توجه آنکه، حریف هیچ نقطه پایانی برای اعلام نتیجه این بازرسی‌ها و عادی‌شدن پرونده هسته‌ای ایران مشخص نمی‌کند و نقطه پایان را نه در اطمینان فنی و حقوقی، بلکه در ا قیاع خود می‌داند و در مواردی اعلام کرده است که انجام این بازرسی‌ها و اعلام نتیجه‌نهایی حادقل - تأکید شده است که این خود می‌داند و در مواردی اعلام کرده است که انجام این بازرسی‌ها و اعلام نتیجه‌نهایی حادقل - تأکید شده است که اعلام کرده‌اند بعد از بازرسی از یک مرکز و اطمینان از عدم وجود فعالیت هسته‌ای در آن، می‌توانند باز به برای بازرسی به آن مرکز مراجعه کنند چرا که بعد نیست در فاصله بعد از بازرسی اول، انحراف به سوی تولید سلاح – DIVER – SION صورت پذیرفته باشد! این بهانه را پیش از این درباره پارچین پیش کشیده بودند، تادان به این خواسته غیرقانونی حریف نیز مفهومی غیر از تعطیل کردن و توقف فعالیت‌های هسته‌ای کشورمان ندارد.

شرق، فرزانه ابراهیم‌زاده: شاید وقتی که «ریچارد نلسون فرای»

داشت وصیت خود را تنظیم می‌کرد هرگز گمان نمی‌کرد آخرین خواسته او برای دفن در کنار استادش «آرتور پوپ» به موضوعی سیاسی تبدیل شود؛ موضوعی که برای تحقق و عدم‌تحقق آن در نهایت تصمیم رییس‌جمهوری ایران آن گروه کار را باز کند؛ گرهی که فعلا با سکوت حسن روحانی نسبت به این موضوع هر روز پیچیده‌تر می‌شود. «فرای» هشتم فروردین در «بوستون» درگذشت و پیکرش از آن روز تا امروز که ۲۵ فروردین است در سردخانه بیمارستان منتظر صدور اجازه حمل به ایران است. برخی از چهره‌ها و بنیادهای فرهنگی کشور به دنبال فراهم کردن زمینه‌ها آن هستند و برخی گروه‌های تندرو با نطق‌های تند و جاسوس‌خواندن این ایران‌شناس فقید، در حال ممانعت از تحقق خواسته فرای هستند بنیاد «ایرالمعارف بزرگ اسلامی» یکی از بنیادهای فرهنگی است که از روز انتشار خبر درگذشت ریچارد فرای به‌دنبال تحقق این موضوع است. کاظم موسوی‌بجنوری رییس دایرالمعارف بزرگ اسلامی که وصی قانونی اجرای وصیت‌نامه فرای هم هست در چند روز گذشته سه نامه به رییس‌جمهوری و وزیر امور خارجه نوشته است و خواستار صدور دستور لازم برای انتقال پیکر پروفسور فرای به ایران شده است. آخرین نامه موسوی‌بجنوری بعد از حمله و تجمع تعدادی از گروه‌های تندرو اصفهان به آرامگاه آرتور پوپ نوشته شد که ضمن شرح مایوق از روحانی خواسته بود تا در صدور مجوز انتقال پیکر فرای به ایران اقدام کند. موسوی بجنوری در گفت‌وگو با «شرق» با اشاره به تلاش‌های صورت‌گرفته از سوی نهادهای فرهنگی با موضوع انتقال پیکر فرای گفت: «متأسفانه موضوع انتقال و دفن ریچارد نلسون فرای در ایران موضوعی فرهنگی بود که شکل سیاسی پیدا کرد. پروفسور فرای نزدیک به ۷۰سال برای ایران کار کرده

شرق: شاید «ریچارد فرای» فکرش را هم نمی‌کرد که عمرش را صرف فرهنگ و ادب ایرانی کند و روزگاری برخی با جمع‌آوری امضا و تذکر به رییس‌جمهوری بخواهند جلوی دفن او را در اصفهان بگیرند. جواد هروی، عضو فراکسیون تاریخ و گردشگری مجلس نهم از سخنان برخی همکاران خود رنجیده و به «شرق» می‌گوید: «منی‌دام دوستانی که تخصص تاریخ ندارند چطور به این راحتی حرف‌های درشت می‌زنند! ای کاش پیش از فرزندن یا بخواوند یا از آنهایی که رشتهمشای تاریخ است، مشورت بگیرند. نمی‌شود که همه‌چیز را سیاسی کرد؛ از سفر های‌تاری یا لمانی به ایران گرفته تا ماجرای دفن ریچارد فرای در اصفهان.» «ریچارد نلسون فرای»، ایران‌شناس و شرق‌شناس سرشناس آمریکایی در طول عمر خود دو کرسی ایران‌شناسی در آمریکا برپا کرد و چندین کتاب مهم و صدها مقاله مهم درباره ایران باستان و ایران بزرگ و شهر و تاریخ بخارا نوشت. حالا برخی نمایندگان در بهارستان نسبت به دفن جنازه او در اصفهان واکنش نشان داده‌اند. نکته مهم اینکه او در طول

کاظم موسوی بجنوردی در گفت‌وگو با «شرق»:

انتقال پیکر «فرای» با دستور رییس‌جمهوری امکان‌پذیر است

و شاگرد در زمینه ایران‌شناسی تربیت کرده است. ایشان نقش برجسته‌ای در مطالعات ایران‌شناسی به‌خصوص در زمینه فرهنگ و تاریخ ایران داشت. اما با سیاسی‌شدن این ماجرا، کار سخت شد. در حال حاضر با وجود همکاری خوب وزارت امور خارجه، انتقال پیکر پروفسور فرای به ایران تنها با مجوز رییس‌جمهور امکان‌پذیر است. این مجوز هنوز صادر نشده است.» موسوی بجنوردی که در سومین نامه خود به حسن روحانی تأکید کرده بود که دفن ریچارد فرای مقدر می‌تواند بود تا نفع ایران باشد، معتقد است: «در حال حاضر که مذاکرات میان ۵+۱ و ایران در جریان است اگر به وصیت‌نامه این استاد دانشگاه عمل نکنیم دشمنان انقلاب و نظام را شاد کردیم و به دست آنها و تندروهای آمریکایی این دستاویز را می‌دهیم که علیه ایران استفاده کنند. متأسفانه گروه‌های تندرو ایرانی همیشه همسو با تندروهای آمریکایی و نیروهای ضد انقلاب

شرق: شاید «ریچارد فرای» فکرش را هم نمی‌کرد که عمرش را صرف فرهنگ و ادب ایرانی کند و روزگاری برخی با جمع‌آوری امضا و تذکر به رییس‌جمهوری بخواهند جلوی دفن او را در اصفهان بگیرند. جواد هروی، عضو فراکسیون تاریخ و گردشگری مجلس نهم از سخنان برخی همکاران خود رنجیده و به «شرق» می‌گوید: «منی‌دام دوستانی که تخصص تاریخ ندارند چطور

به این راحتی حرف‌های درشت می‌زنند! ای کاش پیش از فرزندن یا بخواوند یا از آنهایی که رشتهمشای تاریخ است، مشورت بگیرند. نمی‌شود که همه‌چیز را سیاسی کرد؛ از سفر های‌تاری یا لمانی به ایران گرفته تا ماجرای دفن ریچارد فرای در اصفهان.» «ریچارد نلسون فرای»، ایران‌شناس و شرق‌شناس سرشناس آمریکایی در طول عمر خود دو کرسی ایران‌شناسی در آمریکا برپا کرد و چندین کتاب مهم و صدها مقاله مهم درباره ایران باستان و ایران بزرگ و شهر و تاریخ بخارا نوشت. حالا برخی نمایندگان در بهارستان نسبت به دفن جنازه او در اصفهان واکنش نشان داده‌اند. نکته مهم اینکه او در طول

جریان جمع‌آوری امضا برای این نامه متنفذی شد. اما ای کاش دوستان نماینده درباره صحت و سقم حرف‌هایی که می‌شوند، بیایند و مشورت کنند. بنا نیست که همه تاریخ بلدند اما مشورت به قیام سخن نماینده می‌افزاید. این‌طور اظهار نظر برای نماینده خوب نیست، درست نیست درباره فردی که سال‌ها در

سیاست

کاظم موسوی بجنوردی در گفت‌وگو با «شرق»:

انتقال پیکر «فرای» با دستور رییس‌جمهوری امکان‌پذیر است

منافع ملی را نادیده بگیرند و همصدا با دشمنان جمهوری اسلامی ایران، نظرات شخصی‌شان را در سیاست دولت تدبیر و امید که میلیون‌ها ایرانی در حمایت از آن همصدا هستند و هیچ‌گاه شما را تنها نخواهند گذاشت، پیش ببرند.»

در چند روز گذشته برخی گروه‌های تندرو در یادداشت‌ها و نطق‌های خود با مخالفت انتقال پیکر ریچارد فرای خواستار تخریب آرامگاه آرتور پوپ هم شدند. گروهی از این افراد پنجشنبه با تجمع در مقابل آرامگاه پوپ روی آن را شعارتوبوسی کردند. البته در مقابل جمعی از مردم اصفهان در اطراف آرامگاه پوپ حلقه زدند و از شهرداری دوم دوم با حضور نیروهای امنیتی به هم خورد. با این همه موسوی‌بجنوری معتقد است اگر امام‌جمعه اصفهان متوجه اصل قضیه شوند می‌توانند نقش مثبتی در آرام‌کردن فضای اصفهان داشته باشند. اما امام‌جمعه اصفهان در چند روز گذشته اعلام کرده که اجازه چنین کاری را نخواهد داد. اما موقفان خاکسپاری فرای در ایران کم نیستند. علی مطهری نماینده مجلس از دولت خواسته به تعهداتش عمل کند و اجازه دفن ریچارد نلسون فرای را در اصفهان بدهد. ریچارد نلسون فرای، ایران‌شناس برجسته‌ای است که به‌دلیل علاقه‌اش به ایران وصیت کرده در کنار زاینده‌رود دفن شود اما عده‌ای از تندرهای اصولگرا او را به جاسوسی برای آمریکا متهم کرده‌اند! اعلی مطهری گفت: «واکنش‌هایی که نسبت به فیس‌رای و دفن‌نشدن او در زاینده‌رود وجود دارد مواضع کمیسیون فرهنگی مجلس نیست و شخشا این موضوع را قبول ندارم. ریچارد نلسون فرای ایران‌شناسی بزرگ است و آثار و علاقه بسیاری نسبت به ایران و تاریخ آن دارد. در واقع به‌همین دلیل نام ایرانی «ایران‌دوست» را برای خود برگزیده است.»

از مردم عادی است و احترام به متوفی نیز در اصل اسلام مورد تأکید قرار گرفته.

توصیه‌تان به دوستان نماینده چیست؟

مطالعه بیشتر درباره تاریخ ایران و به‌ویژه شرق‌شناسانی که سال‌ها در حوزه تاریخ و تمدن ایرانی مشغول کار بوده‌اند. چنانچه همین آقای فرای که حالا مغضوب برخی دوستان ما شده از سوی مرحوم دهخدا لقب «ایران دوست» گرفته بود.

فکر می‌کنید موج مخالفت با دفن فرای در اصفهان به کجا ختم می‌شود؟

ختم بخیر. تردید ندارم که رییس‌جمهوری با تدبیر و فرهنگ دوستی‌شان مساله را حل خواهند کرد. مردم اصفهان را همه دنیا به خاطر تاریخ و تمدن دیرینه‌شان می‌شناسند. این مردم شیفته تاریخ و فرهنگ هستند و بعدی می‌نامد در این شهر مخالفتی با دفن یک ایران‌شناس آمریکایی وجود داشته باشد مگر اینکه گروهی خاص بخواهد در این بخش سروصدای بی‌مورد را بیندازد.

معاون امنیتی – انتظامی وزیر کشور:

دولت از کمک معتمدان محلی و ریش‌سفیدان برای آزادی مرزبانان استفاده کرد

همه «چادر»های مرزبانی تبدیل به «برجک» می‌شوند

به‌خوبی انجام نداده باشد برخورد لازم را داشته باشیم» عبداللّهی تأکید کرد: «اینطور

نیست که کسی که به گروگان باسلارت رفته و برگشته همه‌چیز حل شده است.» پس از آزادی مرزبانان اسماعیل کوثری، عضو کمیسیون امنیت ملی مجلس به «خانه‌ملت» گفته بود: «این چهار مرزبان آزادنده تنبیه شوند» او در پاسخ به سوالی مبنی بر اینکه نوع پرون رفت از مسالهای چون گروگانگیری سربازان در این دولت با دولت قبلی چه تفاوتی داشته است، گفت: «شاید تفاوت در این باشد که تلاش شد از همه ظرفیت‌های موجود درون نظام برای رهایی و سالم‌پازگشتن سربازان استفاده‌البته اما همچنان پیکر این موضوع هشتم تا با مقامات پاکستانی روش‌های بهتر و منظم‌تری برای کنترل مرز را مدنظر قرار دهیم تا اینکه اینگونه اقدامات در مرز صورت نگیرد.» گفتنی است سال ۱۳۸۷ در عملیاتی تروریستی توسط گروهک جن‌داله ۱۶ سرباز مرزبانی سربازان بوده‌گرفت سوم فروردین سال جاری این گروهک مدعی شد که یکی از مرزبانان به نام جمشید دانایی‌فر را به شهادت رسانده است. به گزارش ایسنا، معاون امنیتی – انتظامی وزارت کشور در جلسه خبری خود در مورد آخرین بررسی وضعیت جمشید دانایی‌فر گفت: «ما اطلاع جدیدی نداریم که به روشن‌شدن این موضوع کمک کند. تنها گروهک جیش‌العدل در سایت اعلام کرده که دانایی‌فر را به شهادت رسانده‌اند، اما چون ما اطلاع و سند قوی در این‌باره نداریم این موضوع برای ما مبهم است.» معاون امنیتی، انتظامی وزیر کشور همچنین در پاسخ به سوالی درباره ضرورت مجازات مجاهدان سرباز آژادشده که مورد تأکید یکی از نمایندگان مجلس بود گفت: «شرایط کنونی همه و خدمت آیین‌نامه و دستورالعمل دارد و ما مطابق آیین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های مربوطه به‌دنبال این خواهیم بود که اگر کسی کوتاهی کرده باشد و وظیفه خودش را

واکنش دبیر مجمع نمایندگان اهل سنت نسبت به برخی فضا سازی‌ها:

نگذاریم جریان انحصار طلب بر طبل اختلاف بکوبد

گله دارد: «برخی نمایندگان مانند همین آقای کوچک‌زاده و کوثری گوئی که در یک جزیره زندگی می‌کنند و مسایل قومی و قبیله‌ای را نمی‌شناسند، نمی‌شود اینقدر راحت و بی‌توجه، تلاش گروه‌های قومیتی را زیر سوال برد. اینها نشان‌دهنده رویکردهایی است که گوئی چندان او هر مصلحتی دولت و نیروهای بومی خوشحال نیستند.»

ضرورت بهره‌گیری از توان معتمدان محلی
این نماینده اهل تسنن به «شرق» می‌گوید: «تجربه آزادی سربازها بدون همکاری نیروهای بومی و علمای اهل سنت در این سال‌ها شاید این نخستین‌باری است که دولت به‌طور رسمی برای آزادی گروگان‌ها از نیروهای بومی و اهل سنت دعوت کرد و خوشبختانه نتیجه‌بخش هم بوده. اما حالا دبیر مجمع نمایندگان سنیی از اینکه خود را به‌طور مداوم متوجه جامعه اهل سنت و شخص مولوی عبدالحمید شده،

خوشبختانه در استان ما ظرفیت‌های مناسبی وجود دارد از علمای اهل سنت نیز در این ماجرا کمک حال دولت

تجربه آزادی سربازها بدون همکاری نیروهای بومی و علمای اهل سنت امکان‌پذیر نبود. خوشبختانه در استان ما ظرفیت‌های مناسبی وجود دارد و باید زمینه همکاری میان نیروهای بومی و علمای اهل سنت نیز در این ماجرا کمک حال دولت

ادامه از صفحه اول

«ورود» ممنوع

به سبب آشنایی دیرینه با مسوول محترم این بخش در اداره کل روابطعمومی شهرداری، از تلاش و رایزنی‌های فشرده او و سایر مسوولان با مدیران سازمان حمل‌ونقل و ترافیک شهرداری تهران آگاهم که البته تا لحظه نگارش این یادداشت، نتیجه‌ای در بر نداشته است. تعجب نگارنده اینکه بیشتر می‌شود که مسوولان این سازمان، خودشان از جنس «رسانه» و آشنا به مراعات‌های این حرفه هستند. بر اساس شواهد و قرائن، اگر با تمایلی درخواست اصحاب رسانه برای دریافت مجوز طرح موافقت می‌شد، عددی در میان مجوزهای صادر شده محسوب نمی‌شود. حتی اگر موضوعی مانند کاهش تعداد مجوز طرح به سبب آلودگی هوای تهران در روزهای نیمه‌دوم سال مطرح شود، بایسته است اصحاب رسانه از آن استقبال کرد چه اینکه شاهد بودم در روزهای آلوده، همکارانم به سبب آگاهی از زوایای خاص آلودگی و به‌صورت داوطلبانه، خودروهای خود را در پارکینگ نگاه داشتند. این در حالی است که سهمیه دیگر نهاده‌ها همچنان به قوت خود باقی است. به نظر می‌رسد «خلا قانونی»، حلقه مفقوده این قفره است. احمد مسجدجامعی، رییس شورای شهر تهران بیش از هر مسوول دیگری با اهالی رسانه مانوس است. آن امروز مسوولانی خاص در این‌باره دارد. اینکه هر خبرنگاری که توسط نهاده‌های ذیربط در دولت و شهرداری و با معرفی‌نامه رسانه خود، تأیید شود برای دریافت مجوز به سازمان مربوطه در شهرداری معرفی شود، مصوبه‌ای از شورای شهر تهران می‌خواهد که برای تدوین آن می‌توان در کمیته‌ای سه‌جانبه از شورا، شهرداری و نمایندگان رسانه به بحث و تبادل نظر پرداخت. لطفاً به این شرایط نامناسب، در قبال اهالی رسانه خامه دهید و باور کنید تداوم این بی‌مهری‌ها، به سود هیچ‌کس نیست.

تعر فهای در مانی؛ دغدغه مردم

این افزایش باعث شده است که هزینه‌های هتلینگ و خدمات درمانی با چالش‌های مهمی مواجه شود و قیمت تمام‌شده خدمات درمانی افزایش پیدا می‌کند. اما نکته حایز اهمیت این است که وزارت بهداشت، شخص رییس‌جمهور و مسوولان وزارت رفاه به دنبال سر و سامان‌دادن به نظام بهداشت و درمان کشور و کاهش هزینه‌های درمانی پرداختی از سوی مردم هستند، باید کاری کنند که بار مالی این افزایش ۴۰ درصدی تعرفه‌های درمانی بر دوش مردم نباشد. راهکار این مساله تقویت بنیه مالی بیمارستان‌های دولتی و سازمان‌های بیمه‌گر است. به‌طوری‌که اگر تعرفه‌های درمانی تا سقف ۴۰ درصد افزایش یابد، بیمه باید درصد افزایش را کاهش دهد و بخش زیادی از این افزایش ۴۰ درصدی از سوی سازمان‌های بیمه‌گر پرداخت شود. نکته دیگر آن است که تأثیر اجرای قانون هذمندی بارانه‌ها، هم‌طور که دیدیم، تنها تولید در کشور را زمین‌گیر نکرد و بخش خدمات در کشور، به خصوص در درمانی را تا حد زیادی وارد چالش کرد. هزینه‌ها بر همگان واضح است که افزایش سرسام‌آور تعرفه‌های درمانی به دلیل جبران هزینه‌های تحمیلی اجرای قانون هذمندی بارانه‌ها به مراکز درمانی است. به همین دلیل دولت در فاز دوم اجرای قانون هذمندی بارانه‌ها به شدت باید پیگیر کاستن اثرات تومی در بهداشت و درمان کشور پس از اجرای فاز دوم باشد. هم‌اکنون حساسیت و اهمیت بهداشت و درمان برای دولت یازدهم و مجموعه وزارت بهداشت جا افتاده است و دولت‌مدان باید به طوری در تصمیم‌گیری‌هایشان هدف‌گذاری کنند که در مزیه اول، بار مالی افزایش تعرفه‌های درمانی روی دوش مردم نباشد و با تقویت مالی سازمان بیمه‌گر، روی دوش بیمه‌ها باشد. در مرتبه دوم در تصمیم‌گیری‌ها به طوری هدف‌گذاری کنند که اجرای فاز دوم هذمندی بارانه‌ها هزینه‌های تحمیل‌شده و پیش‌بینی‌نشده‌ای را برای خدمات درمانی در کشور ایجاد نکند.

تکرار سناریوی «شیماپی»

نتیجه این اقدام، قطعنامه ۲۱۱۸ شورای امنیت در تاریخ ۲۷ سپتامبر ۲۰۱۳ با رای اجماعی بود. بر اساس این قطعنامه، راهکارهای نابودی این سلاح‌ها یا خروج آنها از سوریه با حضور بازرسان سازمان ملل تعیین شده بود. این بار بحث به کار رفتن گاز شیمیایی در سوریه بر اطراف «حماه» و در شرایطی که بازرسان ویژه سازمان ملل در سوریه حضور دارند، می‌تواند تحقیق در این‌باره را سرعت بخشد. در دوره گذشته توافق روسیه و آمریکا حاصل باری «برد-برد» بود که موجب شد حاکمیت در سوریه از تهدیدی جدی بگریزد. در عین حال جمع‌شدن مخازن و مراکز ذخیره این سلاح‌ها و انتقال آن به بیرون از سوریه، دستاورد مهمی برای کشور غرب و مخالفان فشار به شمار می‌آمد. این بار نیز بدون تردید انگشت اتهام متوجه دولت و ارتش سوریه گرفته خواهد شد. بهره‌گیری از تجربه گذشته و تکرار سناریوی سابق، احتمال فشار مجدد بر دولت سوریه و به تبع آن دخالت روس‌ها در صحنه بین‌الملل برای حمایت از حاکمیت سوریه را در ذهن متبادر می‌سازد. اما دو نکته را نباید از نظر دور داشت: نخست اینکه تفاوت مرحله فعلی با آنچه در سپتامبر ۲۰۱۳ گذشت، این است که لااقل فشار دولت‌های عربی به‌ویژه عربستان سعودی بر ایالاتمتحده برای انجام «اقدام جدی» علیه فشار است و حکومت وی پس از دیدار اخیر بدین‌حال که کشور با باراک اوباما دوچندان شده است و بنا بر اخبار نشره، میزان آموزش و در اختیار گذاشتن سلاح‌های پیشرفته‌تر غربی به مخالفان نیز ارتقا یافته است. ثانیاً روس‌ها نیز در جبهه دیگری در شمال شرقی (روپا یعنی ماژور آنها به‌گونه سابق را کاهش خواهد داد. سال گذشته پس از توافق دوطرف روسی و آمریکایی بر سر خلع سلاح شیمیایی سوریه این ابهام مطرح بود که چنانچه غرب از تعامل مذکور این‌طور تلقی کند که تهدید جدی کارساز شد، این وسویره تحت فشار عقب‌نشینی می‌کند. آیا همین شیوه را در آینده به‌کار نخواهد گرفت؟ پاسخ این سوال با رویکرد اخیر غرب در قبال طرح اتهام استفاده دولت فشار از سلاح شیمیایی مشخص خواهد شد.